

SANT GERMÀ MIQUEL, POETA A PREMIÀ

Núm. 37

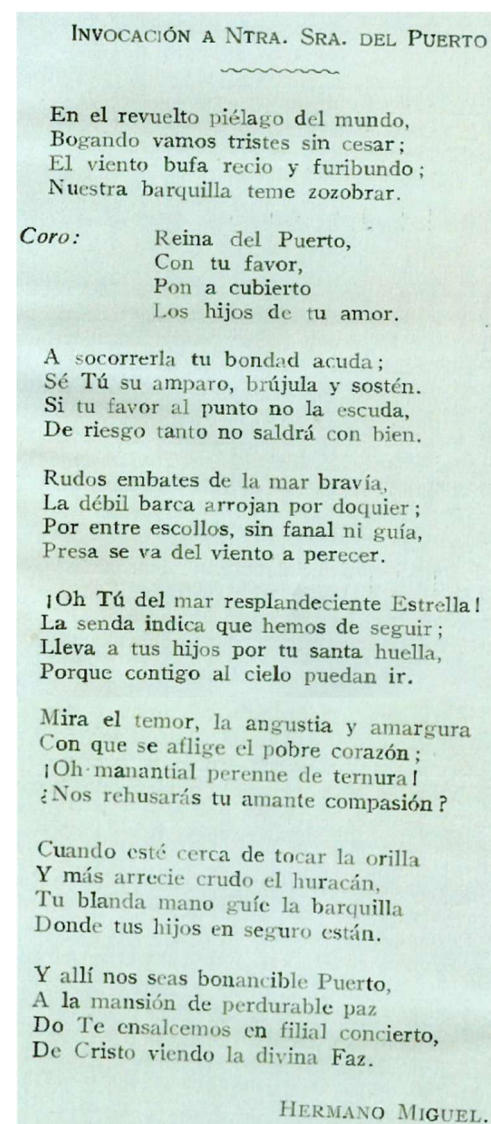
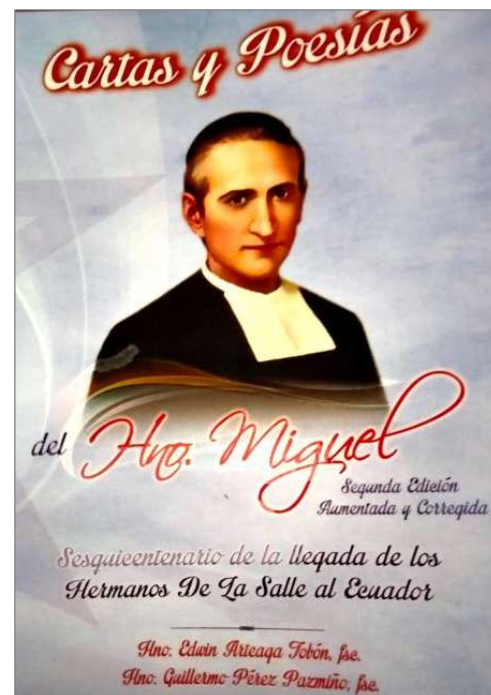
De tots és coneguda la santedat del germà Miquel Febres Cordero. Com a religiós de la congregació del noviciat dels Germans de les Escoles Cristianes, visqué a Premià de juliol de 1908 a febrer de 1910. Recordem la seva faceta de mestre, pedagog i catequista, així com la d'escriptor. Però potser no tant la seva habilitat poètica, sobretot de poesia religiosa, que volem destacar.

Francisco Febres Cordero nasqué a Cuenca (Equador) el 1854. Amb deu anys anà a estudiar a l'escola dels Germans de La Salle, i hi va entrar com a novici el 1868, prenent el nom de *Miguel*. Durant 32 anys es dedicà a l'ensenyament a Quito, la capital del seu país. També va publicar obres literàries i de lingüística, com una reconeguda gramàtica castellana. Els seus llibres de text van ser adoptats pel govern de l'Equador per ser utilitzats a totes les escoles del país. Va ser membre de l'Acadèmia Equatoriana de Lletres (1892) i de la Real Acadèmia Española, L'Académie française i l'acadèmia de Veneçuela. Va fer catequesi d'infants i de director de novicis entre 1901 i 1904.

El 1905 el germà Miquel va ser enviat a París (França) per a traduir al castellà textos que es farien servir a les escoles de La Salle. Visqué també a Lembecq-lez-Hal (Bèlgica) fins al juliol de 1908, quan va ser enviat al nou noviciat de Premià de Mar, el col·legi de La Salle, atesa la seva salut delicada.

A Premià va viure la fatídica Setmana Tràgica el juliol de 1909. Després continuà treballant i escrivint, però la seva salut no millorà i morí el 9 de febrer de 1910, amb una aura de santedat i saviesa. Les seves restes mortals van ser enterrades al cementiri de Premià de Mar; el 1925 foren traslladades al col·legi de La Salle; i el 1936 van ser profanades i expatriades a Equador. Fou beatificat per Pau VI (30.10.1977) i canonitzat per Joan Pau II (21.10.1984).

Però, aquí volem ressaltar el seu carisma literari, ja que va compondre poesia tota la vida. Sobretot, de tema religiós, natura, temes familiars, valors humans... Gran part de la seva obra va sortir publicada en el llibre *Cartas y poesías del Hermano Miguel*. Però no va ser publicada la poesia escrita a Premià, tota d'estil religiós, en castellà, que és la que ara mostrem. La temàtica era vinculada al noviciat de Premià i a la seva patrona, Nostra Senyora del Port, ja que era escrita per ser recitada i cantada pels novicis i germans del col·legi.

Presentem uns exemples, tots de 1909, que ens permeten admirar la bellesa de la composició i el seu estil tan elegant.

La primera la va escriure a rel de la Setmana Tràgica, pocs dies després de tornar al noviciat de Premià. Amb el cor ple d'amor i confiança, suplica a la Reina del Port que es digni servir de nord a la *barquilla* del Noviciat, agitada pel vent. L'acompanya una melodia popular molt coneguda.

La segona, manuscrita, és un vers de súplica de protecció a la Mare de Déu, com a port on arrecerar-se i suplicant la seva intercessió. Té quatre estrofes i tornada, i s'acompanya també de melodia.

La tercera, també escrita a mà, és un poema de dues estrofes, d'afecte i lloança al Nen Jesús.

I la quarta és una bonica estrofa, també dedicada a Nostra Senyora del Port. Està gravada en bronze en un plafó del monument que el Sant Germà té dedicat a l'Església de Sant Cristòfol de Premià:

"N^a S^a del Puerto.

Señora nuestra
Madre del Puerto
ausilio cierto
de salvación,
de estos tus hijos
que a ti suspiran
y ansiosos miran,
ten compasión."

H^o Miguel

